

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3049/2023
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Мелајац, адвокат из ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода Србије из Београда, кога заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1371/20 од 17.09.2021. године, у седници одржаној 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1371/20 од 17.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 50/19 од 12.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцима по основу исхране за време рада и боравка на терену за период од 01.01.2002. године до 31.12.2004. године исплати појединачне месечне износе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове поступка у укупном износу до 120.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1371/20 од 17.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П1 50/19 од 12.02.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против пресуде другостепеног суда тужиоци су благовремено изјавили посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге за примену члана 404. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23- др закон).

Апелациони суд у Београду је решењем Р4 5/22 од 22.06.2023. године, оценио да је недопуштена ревизија тужилаца изјављена против пресуда Апелационог суда у

Београду Гж1 1371/20 од 17.09.2021. године, јер за одлучивање о посебној ревизији тужилаца нису испуњени услови из одредбе члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04), који се у конкретном случају примењује. Том одредбом је прописано да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Из наведеног произлази да ревизијски суд може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној под условом да је такво одлучивање предложио апелациони суд, што у конкретној ситуацији није случај.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09 – у даљем тексту: ЗПП) који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према прелазној одредби члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 55/14) поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), а који није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона.

С обзиром да је у конкретном случају поступак започет пре 01.02.2012. године, као дана ступања на снагу важећег ЗПП („Службени гласник РС“ , бр. 72/11), примењују се одредбе ранијег ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09).

Једини изузетак код примене овог правила садржан је у одредби члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 55/14), која се односи на новчану граничну вредност за оцену дозвољености ревизије. Према наведеној одредби ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра односно 100.000 евра у привредним споровима по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правоснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

У конкретном спору, тужба ради исплате накнаде по основу исхране за време рада и боравка на терену поднета је 04.10.2005. године, а вредност предмета спора у односу на сваког од тужилаца који нису јединствени супарничари у смислу члана 204. ЗПП, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије дан подношења тужбе. Правноснажна пресуда против које је ревизија изјављена, донета је 17.09.2021. године.

Како вредност предмета спора не прелази новчану граничну вредност за оцену дозвољености ревизије, ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић